

VERS LETT

Szárnyak suhognak ének árad
vetélkedik buzgó bogárhad

növények sarjadnak kimúlnak
a nagy ritmushoz idomulnak

zúgnak ha szél inal közjük
terem vagy nem terem szeszélyük

százféle színben színesednek
száradnak tűzön szenesednek

körülfognak s el is takarnak
táplálnak óvnak nyugtot adnak

Mehetnék eztán óceánra
halott holdbéli pusztaságra

néhány papírlappal kezemben
bő kert övezne ott is engem:

a kertből vers lett s míg a vers él
e kert erősebb lesz a kertenél